

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΠΛΑΤΥΡΡΑΧΟΣ: Πρωτοποριακές ... διασυνδέσεις

Η πρώτη συνάντηση με τον Οδυσσέα Πλατύρραχο έγινε πριν από ένα περίπου μήνα στο σπίτι του στο Bankstown. Τέσσερις ώρες αργότερα πήραμε τον δρόμο της επιστροφής - ο πληθυντικός είναι επιβεβλημένος πολύ απλά γιατί ο γράφων είχε συνοδοιπόρο στο ταξίδι αυτό τον Γιώργο Χατζηβασιλή - με το πιστό μου μαγνητοφώνημα να παραμένει ανενεργό στη τσέπη μου. Λίγο η καλή ρακιά - τουλάχιστον έτσι αποφάνθηκαν τόσο ο ίδιος ο Πλατύρραχος όσο και ο εκ των δεξιών μου στηλάτος - λίγο το... ανθρακούχο ποτό που επέλεξε η στήλη, κυρίως όμως το παραδοσιακό Κρητικό πιλάφι και το κασιόκι της κυρίας Ελένης Πλατύρραχου, ξεχαστήκαμε και αντί της προγραμματισμένης συνέντευξης, η κουβέντα καταναλώθηκε σε μια - ενδιαφέρουσα ομολογουμένως - συζήτηση για την μέχρι τώρα πορεία της ελληνικής δημοσιογραφίας στο Σίδνεϊ. Εν ολίγοις, με τους δύο παλιότερους της παρέας - ονόματα δεν λέμε - σε ρόλο πρωταγωνιστή να ξετυλίγουν τον νήμα της μνήμης, αναλύοντας λάθη, δυσλειτουργίες, πρωτίες και επιτεύγματα, αλλά και ανασύροντας στην επιφάνεια τραγελαφικές στιγμές που σημάδεψαν τον εν Σίδνεϊ ελληνόφωνο Τύπο, η ώρα πέρασε ανεπιστρεπτή. Τουλάχιστον, έστω και την ύστατη ώρα, ο οικοδεσπότης μας κατάφερε να μας ξαναγείρει στα ενδότερα του υπογείου του. Εκεί δηλαδή που - ανάμεσα σε βιβλιοθήκες, καλώδια, μικρόφωνα, υπολογιστές και οθόνες, αλλά και ράφια γεμάτα με δίσκους Κρητικής μουσικής - στεγάζεται το «Ράδιο Γέφυρα» (ο πρώτος δηλαδή Ελληνικός ραδιοφωνικός σταθμός του Σίδνεϊ που «ανέβηκε» στο διαδίκτυο, και η αφορμή της εν λόγω συνέντευξης) αλλά και ο χώρος από τον οποίο ο Οδυσσέας Πλατύρραχος «κρεμάει» καθημερινά στο ίντερνετ τις σελίδες του «Κόσμου».

Αναγκαστικά λοιπόν η συνέντευξη μετατέθηκε για κάποιες ημέρες αργότερα. Και επειδή όντως οι φύλακες έχουν γνώση, αυτή την φορά αντί της επιβεβλημένης επίσκεψης, προτιμήσαμε την μέθοδο της τηλεφωνικής επικοινωνίας. Ευλόγως η πρώτη ερώτηση αφορούσε τους λόγους που οδήγησαν τον Οδυσσέα Πλατύρραχο να ασχοληθεί με το διαδίκτυο, ξεκινώντας μάλιστα τον δικό του ιστοτόπο. «As πάrouμε τα πράγματα α-

πό την αρχή και να σου πω για το μεράκι της δημοσιογραφίας» με διακόπτει. Σωστή η επισήμανση, αφού συν τοις άλλοις - όπως άλλωστε ο ίδιος εξηγεί - δημοσιογραφία και ίντερνετ λειτουργούν για τον Πλατύρραχο ως αλληλένδετα στοιχεία.

«Έχω μεν σπουδάσει δημοσιογραφία, είμαι δε από την άτυχη εκείνη γενιά που μεγάλωσε την περίοδο της δικτατορίας» ομολογεί από την άλλη άκρη της τηλεφωνικής σύνδεσης ο συνομιλητής μου. Γιατί μπορεί το μεράκι της δημοσιογραφίας να δυνάμωνε μέσα του καθημερινά - με ταχύτατους μάλιστα ρυθμούς - την ίδια ώρα οι ευκαιρίες για άσκηση του λειτουργήματος ήταν στην καλύτερη περίπτωση μηδαμινές. «Τότε δεν υπήρχαν πολλά έντυπα στην Ελλάδα και ένας από τους λόγους που ξενιτεύτηκα ήταν αυτός» θυμάται ο Πλατύρραχος. Λίγο μετά την άφιξη του στο Σίδνεϊ, ο εκκολαπτόμενος δημοσιογράφος βρήκε τον «δρόμο» προς το συντακτικό τμήμα μιας εκ των τότε Ελληνικών εφημερίδων του Σίδνεϊ, και πιο συγκεκριμένα στην «Νέα Πατρίδα».

Βέβαια οι τότε συνθήκες κάθε άλλο παρά ιδανικές ήταν. «Εκείνη την εποχή δεν ήμασταν δημοσιογράφοι αλλά... κοπποραπτούδες» θυμάται και γελά. «Κόβαμε, ράβαμε από τις Αθηναϊκές εφημερίδες και νομίζαμε ότι κάναμε δημοσιογραφία. Δεν με σήκωνε και το κλίμα και έτσι ασχολήθηκα με άλλα επαγγέλματα για να βγάλω τα προς το ζην».

Το μεράκι της δημοσιογραφίας όμως δεν τον άφηνε να ησυχάσει. «Από το 1979 ξεκίνησα μια εφημερίδα για τους Κρητικούς - 'Τα Κρητικά Νέα' - και εκεί έβγαζα όλο το μεράκι μου και κατά κάποιον τρόπο εκτονωνόμουν αφού ασχολούμουν με το αντικείμενο το οποίο αγαπούσα. Κάποιες φορές η έκδοση της, με έβρισκε στο γραφείο τα ξημερώματα. Με το πέρασμα του χρόνου οι δυσκολίες συσσωρεύονταν καθημερινά. Στην αρχή η εφημερίδα ήταν όργανο της Κρητικής Ομοσπονδίας στην συνέχεια όμως υπήρξαν αντιρρήσεις μέσα στο Δ.Σ του τύπου 'δεν μπορούμε να χρημα-

τοδοτούμε ένα έντυπο το οποίο μας βάζει 'μέσα'. Κάποτε σε ένα συνέδριο στην Μελβούρνη ζήτησα να αναλάβω εγώ και την οικονομική ευθύνη με την προοπτική ότι θα με στήριζαν οι Κρητικοί. Αυτό έγινε για ένα χρονικό διάστημα, σε κάποια στιγμή όμως αδυνατούσε να συνεχίσει αυτή η εφημερίδα λόγω εξόδων».

Ευτυχώς για τον ίδιο η τεχνολογία είχε ήδη κάνει τεράστια άλματα προόδου αφού από την αρχή της δεκαετίας του 90 το περιβάλλον ίντερνετ ήταν αναπόσπαστο μέρος της ζωής ενός ολοένα αυξανόμενου αριθμού ατόμων ανά την υφήλιο. Παράλληλα ο ίδιος είχε στρέψει το ενδιαφέρον του και προς το ραδιόφωνο, και πολύ εύλογα η λύση του διαδικτύου φάνταζε ως η πλέον ιδανική, και ως η μόνη που θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ομπρέλα που θα σκέπαζε τις δραστηριότητες του Πλατύρραχου.

«Τα Κρητικά Νέα είναι η πρώτη ελληνόφωνη εφημερίδα της Αυστραλίας που κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα το 1997» εξηγεί. «Παράλληλα από το 1995 είχα ξεκινήσει να κάνω δειλά δειλά και κάποιες μισάωρες εκπομπές στο ραδιόφωνο, αρχής γενομένης από το 2CR του Τεχνικού Πανεπιστημίου. Στην συνέχεια πέρασα και από το Radio Club με εβδομαδιαία εκπομπή η οποία αγαπήθηκε πάρα πολύ. Λόγω του διαδικτύου οι εκπομπές αυτές είχαν αποκτήσει παγκόσμιο ακροατήριο. Είχα επικοινωνία με Έλληνες του Καναδά και της Αμερικής, οι οποίοι άκουγαν τις εκπομπές γιατί τις μαγνητοφώνουσα και τις ανέβαζα στο ίντερνετ. Αυτό βέβαια συνεχίζεται και σήμερα με κάποιες εκπομπές που επιμελείται ο Μιχάλης (ο γιος του)».

Όπως ο ίδιος εξηγεί, η έλλειψη χώρου αλλά και χρόνου δεν επιτρέπει στο «ανέβασμα» όλων των εκπομπών στο διαδίκτυο. Πάντως η δημιουργία του ιστοτόπου - www.platpub.com - ήταν κάτι περισσότερο από επιβεβλημένο. Και μπορεί μεν οι προσπάθειες του στον συγκεκριμένο τομέα να θεωρούνται - δικαίως - πρωτοποριακές, ο Οδυσσέας Πλατύρραχος δεν έχει κανένα πρόβλημα να ομολογήσει ότι η συγκεκριμένη ιστοσελίδα «δεν είναι ότι καλύτερο μπορεί να υπάρξει, αλλά είμαι ευχαριστημένος διότι είναι εξ ολοκλήρου δικό μας δημιούργημα». Τουτέστιν πρόκειται για αυτοσχέδια ιστοσελίδα, απόρροια των πενιχρών οικονομικών μέσων που έχει στην διάθεση του αλλά και - η επισήμανση ανήκει στον ίδιο - «των λίγων γνώσεων που έχουμε πάνω σε αυτού του είδους την τεχνολογία. Πρωτοεργάτης σε όλα αυτά είναι ο μικρός μου γιος ο Κώστας ο οποίος με έχει μνήσει και εμένα στα μουσικά, και ενώ στο ξεκίνημα η επιμέλεια της ιστοσελίδας ανήκει απο-

κλειστικά στον ίδιο, τώρα με έχει μάθει αρκετά προκειμένου να την διατηρώ ως έχει και να την ενημερώνω».

Ουσιαστικά βέβαια η δημιουργία της ιστοσελίδας είναι μια - εξυπνη, θα πρέπει να ομολογηθεί - επένδυση για το μέλλον. Γιατί μπορεί το ίντερνετ να θεωρείται ως παγκόσμιο χωριό, η Ελληνική παροικία του Σίδνεϊ - ή τουλάχιστον η πλειοψηφία της - δεν έχει εμπειδώσει ούτε πως λειτουργεί ούτε τις ευκολίες

που προσφέρει για άμεση πρόσβαση στην είδηση. Στην καλύτερη περίπτωση, οι περισσότεροι Έλληνες κάποιας ηλικίας μόλις τώρα ξεκίνησαν να κάνουν τα πρώτα τους βήματα στο διαδίκτυο και να ανακαλύπτουν τον θαυμαστό κόσμο που ξετυλίγεται μπροστά τους. Ο ίδιος πάντως προτιμά να προσεγγίσει το θέμα από διαφορετικό οπτικό πεδίο. «Κατά την άπο-

ψη μου» εξηγεί «η ελληνική παροικία μπορεί να χωριστεί σε δυο ομάδες: στα νιάτα και στα γηρατειά. Π.χ. το ραδιόφωνο το ακούν τα γηρατειά ενώ τα νιάτα επικοινωνούν μέσω του διαδικτύου. Οι ηλικιωμένοι που δεν έχουν τις γνώσεις για να χρησιμοποιήσουν το ίντερνετ μπορούν να ακούν τις εκπομπές μέσω του ειδικού ραδιοφώνου που τους έχουμε παραχωρήσει και έτσι καλύπτουμε όλες τις πτυχές της Ελληνικής παροικίας. Ο νέος όμως μπορεί από οποιοδήποτε μέρος της γης να συντονιστεί μαζί μας μέσω του ίντερνετ»

«Το ακροατήριο που συντονίζεται με τις ραδιοφωνικές εκπομπές - και αυτό είναι κάτι που δεν αφορά μόνο τον δικό μου σταθμό, αλλά και όλους τους υπόλοιπους ελληνικούς σταθμούς του Σίδνεϊ - είναι ως επί το πλείστο ηλικιωμένοι» συνεχίζει. «Ελάχιστοι είναι οι νέοι και εκείνοι κάτω των πενήντα που ακούν τα ελληνικά ραδιόφωνα. Είναι όμως πάρα πολύ οι νέοι εκείνοι που παρακολουθούν τα ραδιοφωνικά προγράμματα μέσω του διαδικτύου. Υπάρχουν πολλά δείγματα από τα οποία μπορείς να βγάλεις τέτοια συμπεράσματα». Για του λόγου το αληθές, ο Πλατύρραχος φέρνει ως παράδειγμα τα πολλά μηνύματα που φτάνουν καθημερινά στο ηλεκτρονικό του ταχυδρομείο. Μηνύματα τα οποία έχουν σε αρκετές περιπτώσεις επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στον Ελληνικό χώρο και οι οποίοι θέλουν να διαφημίσουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους μέσω των προγραμμάτων του 'Ράδιο Γέφυρα'. «Έχει τύχει να μιλήσω τηλεφωνικά με αρκετούς από αυτούς που μας στέλνουν μηνύματα και άρα μπορώ να προσδιορίσω την ηλικία τους» επισημαίνει. «Πολλοί από αυτούς μπαίνουν στην ιστοσελίδα για να μάθουν τι γίνεται στην Αυστραλία. Οι Έλληνες που ζουν σε άλλες χώρες έχουν έντονο ενδιαφέρον για το τι γίνεται εδώ και θεωρούν πως με αυτό τον τρόπο μαθαίνουν για τον τρόπο ζωής των Ελλήνων της Αυστραλίας. Όντως η σημερινή κοινωνία είναι παγκόσμιο χωριό και δεν υπάρχουν πλέον αποστάσεις. Πατάς ένα κουμπάκι και έρχεσαι σε επαφή με ανθρώπους σε άλλα μέρη της γης».

Το δεύτερο και τελευταίο μέρος της συνέντευξης με τον Οδυσσέα Πλατύρραχο θα δημοσιευθεί στο αυριανό «εν κατακλειδί».

Οδυσσέας και Μιχάλης Πλατύρραχος επί τω έργω